

Dyž mně bylo dvacet let

♩ = 110

moravská

Dyž mně by - lo dva - cet let, byl mně ve - se - lý svět,
ten mně byl ve - se - lý ja - ko v po - li kví - tek.

2. A od těch dvacíti táhne mně to k třicíti,
už mně počínajú mé děti běhati.
3. A od těch třicíti táhne mně k štyrcíti,
už mně počínajú mé děti skákatí.
4. A od těch štyrcíti táhne mně k padesátí,
už mně počínajú moje údy klesat.
5. A od těch padesáti táhne k šedesáti,
už sa já počínám po celém těle třásti.
6. A od těch šedesáti táhne k sedmdesáti,
už sa já hůlečkú podpíratí.
7. A od těch sedmdesáti táhne k osmdesáti,
už sa já počínám na celém těle třásti.
8. A od těch osmdesáti táhne k devadesáti,
už sa já počínám na celém těle třásti.
9. A od těch devadesáti už mně táhne ke stu,
už mně ukazuje ke kerchovu cestu.
10. A po tem století ešče jedno leto,
už mně rožínajú na mé hrobě světlo.
11. Světlo rožínajte, do hrobu mně dajte,
do hrobu tmavého do dňa súdného.
12. Tam vás moje děti všechny budu čekat,
až na ten den soudný bude anděl volat.